

RAMMEAFTALER KAN VÆRE UDTØMTE, INDEN DE UDLØBER

EU-domstolen har den 17. juni 2021 afsagt sin længe ventede dom med besvarelse af Klagenævnet for Udbuds anmodning om afgørelse af præjudicielle spørgsmål om, hvorvidt rammeaftaler kan have udtømt deres virkning. Dommen kan have afgørende betydning for rammeaftalers virkning.

På baggrund af den meget omtalte Autoritá-dom fra 19. december 2018 stillede Klagenævnet for Udbud præjudicielle spørgsmål til EU-domstolen til brug for den verserende klagesag mellem Simonsen & Weel A/S mod Region Nordjylland og Region Syddanmark for at få en afklaring på, hvorvidt rammeaftaler kan have udtømt deres virkning, inden de udløber.

Supplerende hertil blev rejst spørgsmålet omkring, om ordregiver faktisk er forpligtet til at angive en maksimal mængde og/eller en maksimal mængde for rammeaftalen, således at det er klart, hvornår rammeaftalen så i givet fald vil være udtømt.

Begge disse forhold er nu besvaret bekræftende af EU-domstolen i dommen af 17. juni 2021 (sag C-23/20 - Simonsen & Weel A/S mod Region Nordjylland og Region Syddanmark).

EU-domstolen slår således fast,

- at en ordregiver i forbindelse med udbud af en rammeaftale er forpligtet til at angive den anslåede mængde og/eller den anslåede værdi samt en maksimal mængde og/eller en maksimal værdi af de ydelser, der skal leveres i henhold til rammeaftalen
- og at rammeaftalen, når denne grænse er nået, har udtømt sin virkning, også selvom rammeaftalens løbetid endnu ikke er udløbet

EU-domstolen angiver i forlængelse heraf præciserende,

- at der kan foretages efterfølgende ændringer i rammeaftalen i overensstemmelse med udbudsreglerne. Dette vil formentlig betyde, at rammeaftalens værdi alligevel kan udvides efterfølgende inden for de grænser for ændringer af indgåede aftaler, der følger af udbudsreglerne. EU-domstolen understreger, at parterne skal være enige om sådanne ændringer.
- og at oplysningerne om den maksimale mængde eller maksimale værdi kan angives i udbudsbetingelserne i stedet for udbudsbekendtgørelsen, idet ordregiver er forpligtet til ved udbuddets offentliggørelse at give vederlagsfri, ubegrænset og fuld direkte adgang til udbudsdokumenterne, og alle således her har mulighed for at få de nødvendige oplysninger.

EU-dommen kan i sin helhed læses her: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=243105&pageIndex=0&doclang=da&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=1490701>

VILTOFT anbefaler på baggrund af den nu foreliggende dom, at ordregivere allerede i forbindelse med udarbejdelse af deres udbudsmateriale grundigt overvejer, hvor stor en værdi rammeaftalen skal have, da dette ikke længere blot er en vejledende værdi for mulige interesserede ansøgere/tilbudsgivere, men kan blive en afgørende værdi for, om rammeaftalen bibeholder sin virkning i hele sin forventede løbetid.

Endvidere bør ordregivere i rammeaftalernes løbetid mere end ellers holde styr på, hvor meget der rent faktisk indkøbes under rammeaftalen, således at ordregiver rettidigt kan genudbyde rammeaftalen, såfremt behovet opstår, allerede inden rammeaftalens løbetid er udløbet. Alternativt risikerer ordregiver, at der anmodes om aktindsigt i forbruget under rammeaftalen og i værste fald indledes klagesag om, at der indkøbes som direkte tildeling, da rammeaftalens virkning er udtømt. En sådan klagesag vil være svær at vinde for ordregiverne, og konsekvenserne af at have foretaget direkte tildeling udenom udbudsreglerne kan være, at ordregiver idømmes store bøder.

Det kan være en god idé for ordregivere generelt at tjekke op på omfanget af foretagne indkøb under eksisterende rammeaftaler, da dommens principper utvivlsomt vil kunne medføre, at der kommer større fokus på dette fremover, også for allerede igangværende rammeaftaler.

Har du kommentarer eller spørgsmål til artiklen, er du velkommen til at kontakte **Ilka Bödewadt Lauritzen** (ibl@viltsoft.dk)